

Sygn. akt V GC 97/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Bartosz Łopalewski
Protokolant:	sekr. Marta Prusak

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2018 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda J. M. kwotę 5 889,92 zł (pięć tysięcy osiemset osiemdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od dnia 1 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie co do kwoty 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych);

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

IV. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powoda J. M. kwotę 2 008,59 zł (dwa tysiące osiem złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

- odnotować wyrok,

- kal. 21 dni.

29.08.2018 roku

Sygn. akt V GC 97/18

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

15 lutego 2017 roku miała miejsce kolizja, w wyniku której uszkodzony został pojazd należący do Ł. B..

(niesporne)

Wiadomością mailową z 15 lutego 2017 roku strona pozwana powiadomiła poszkodowanego o „możliwości organizacji” wynajmu pojazdu zastępczego. Poinformowała także, iż zastrzega sobie „prawo do weryfikacji stawek do poziomu gwarantowanego”.

Dowód: wydruk wiadomości mailowej (k. 56)

Dnia następnego poszkodowany oddał pojazd do warsztatu naprawczego i najął pojazd zastępczy ustalając stawkę na kwotę 230 złotych brutto.

(niesporne)

Lokalne wypożyczalnie pojazdów zastępczych oferują pojazdy kategorii D przy stawkach czynszu najmu przekraczających 200 złotych.

Dowód: cenniki (k. 74-75, 77)

W okresie od 17 lutego 2017 roku do 13 marca 2017 roku trwała korespondencja warsztatu ze stroną pozwaną dotycząca zakresu naprawy i sposobu naprawy. Dopiero w dniu 13 marca 2017 roku strona pozwana wyraziła zgodę na zakup kompletu felg niezbędnych do przeprowadzenia naprawy.

(niesporne)

14 marca 2017 roku, to jest we wtorek, rozpoczęto czynności naprawcze. Trwały one do 20 marca 2017 roku, to jest do poniedziałku.

(niesporne)

21 marca 2017 roku warsztat zgłosił gotowość do oględzin ponaprawczych.

22 marca 2017 roku odbyły się oględziny ponaprawcze.

23 marca 2017 roku wydano pojazd po naprawie.

(niesporne)

Poszkodowany wynajmował pojazd klasy D przez okres 35 dni za łączną kwotę 6.544,65 złotych netto czyli 8.049,92 złote brutto.

Dowód: faktura (k. 25)

Strona pozwana wypłaciła tytułem odszkodowania kwotę 1.620 złotych oraz 540 złotych

Dowód: pismo (k. 26)

pismo (k. 40)

Ocena dowodów

I.

Strona pozwana nie negocjowała zasady odpowiedzialności a jedynie jej zakres, kwestionując okres najmu oraz umówioną stawkę czynszu najmu.

II.

Twierdzenia pozwu odnośnie okresu najmu ograniczone były do wskazania, iż obejmował on czas oczekiwania na przesłanie oceny technicznej i zatwierdzonego kosztorysu, okres oczekiwania na zamówione części, organizację naprawy oraz samą naprawę (k. 5). Wobec enigmatyczności tych twierdzeń Sąd wezwał powoda do złożenia pisma procesowego ograniczonego do wyrażenia konkretnych twierdzeń odnośnie przebiegu likwidacji szkody (k. 66). W odpowiedzi na to wezwanie powód złożył pismo z 12 marca 2018 roku, do którego załączył dokument wyliczający poszczególne zdarzenia składające się na likwidację szkody (k. 73). Sąd wezwał stronę pozwaną od odniesienia się względem tego pisma, pod rygorem uznania twierdzeń powoda za przyznane (k. 79). Strona pozwana nie odniosła się w żaden sposób, stąd Sąd uznał twierdzenia powoda za przyznane (art. 230 k.p.c.) a wniosek o dowód z zeznań świadka wyrażony w pozwie za zbyteczny.

Wedle poczynionych w ten sposób ustaleń już drugiego dnia po rozpoczęciu najmu odbyły się oględziny uszkodzonego pojazdu i wysłano kosztorys do zatwierdzenia. Zatwierdzenie takie nastąpiło ze strony pozwanej dopiero 24 lutego 2017 roku. Warsztat niezwłocznie, bo już po weekendzie zamówił części zamienne, przy czym niemożliwe okazało się zamówienie jednej felgi, w związku z czym wystąpiono do strony pozwanej o akceptację zakupu kompletu felg. Taka akceptacja nastąpiła dopiero 13 marca 2017 roku. Z powyższego wynika, iż rozpoczęcie czynności naprawczych dopiero w dniu 14 marca 2017 roku było obiektywnie uzasadnione i nastąpiło bez zwłoki.

Strona pozwana przyznała w sprzeczności, iż technologiczne czynności naprawcze winny trwać 5 dni (k. 49) i tyle też trwały wedle twierdzeń powoda. Wobec tego zakończenie tych czynności przez warsztat w dniu 21 marca i zakończenie najmu przez poszkodowanego w dniu 22 marca Sąd uznał za całkowicie zasadne. Okres najmu nie przekraczał więc rzeczowej potrzeby.

III.

Odnośnie stawki czynszu najmu powód przedstawił dowody w postaci cennika własnego (k. 76) oraz cenników trzech podmiotów konkurencyjnych (k. 74-75 i 77). Strona pozwana ograniczyła się do wskazania, iż informowała poszkodowanego o akceptacji stawki czynszu w kwocie 135 złotych (k. 56). Twierdzeń o udzieleniu takiej informacji poszkodowanemu powód nie negował, stąd Sąd uznał ją to twierdzenia za przyznane (art. 230 k.p.c.).

IV.

Sąd uznał za nietrafny zarzut strony pozwanej odwołujący się do propozycji „organizacji” pojazdu zastępczego. Tutejszemu Sądowi znana jest uchwała SN z dnia 24 sierpnia 2017 roku. Nie zmienia ona jednak stanu prawnego, zgodnie z którym obowiązek ubezpieczyciela (w odróżnieniu od obowiązku sprawcy szkody) ograniczony jest do świadczenia w pieniądzu (art. 805 § 2 k.c.). Innymi słowy, ubezpieczyciel nie jest uprawniony do tego, by samodzielnie (lub przy pomocy podmiotów trzecich) naprawiać szkodę poprzez restytucję naturalną. Ubezpieczyciel nie może skutecznie (a więc ze skutkiem dla zakresu obowiązku odszkodowanego w pieniądzu) proponować poszkodowanemu, iż sam naprawi uszkodzony pojazd lub zorganizuje naprawę uszkodzonego pojazdu. Podobnie, nie może wyłączyć ani ograniczyć swojego obowiązku odszkodowanego w pieniądzu wynajmując poszkodowanemu pojazd lub organizując ten najem. Tak długo, jak długo poszkodowany naprawia szkodę (w tym szkodę polegającą na utracie indywidualnej mobilności) na warunkach rynkowych, wydatki przez niego czynione pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę (art. 361 k.c.) i obowiązkiem ubezpieczyciela jest wydatki te zrekompensować.

Wykładnia taka współgra z funkcją sądownictwa, jaką jest udzielanie realnej ochrony prawnej poprzez rozstrzygnięcie sporów w rozsądnym terminie (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP). Uzależnianie rozstrzygnięcia sprawy od porównywania faktycznie zawartej umowy najmu z umową hipotetyczną (niezawartą, której projektu ani przedmiotu nigdy poszkodowanemu nie przedstawiono) stanowiłoby zaprzeczenie dążenia do rozstrzygnięcia sprawy o jasne i przewidywalne kryteria, w rozsądnym terminie.

Ocena prawna

Poszkodowany wynajmował pojazd klasy D przez okres 35 dni za łączną kwotę 6.544,65 złotych. Różnica pomiędzy umówionym czynszem najmu a kwotą wypłaconą poszkodowanemu to 5.889,92 złotych. W wyżej opisanym zakresie Sąd uznał powództwo za zasadne (art. 822 k.c.).

W zakresie, w jakim powód cofnął pozew (co nastąpiło na rozprawie) Sąd postępowanie umorzył.

Odsetki zasądził Sąd od dnia następującego po pierwszej decyzji o przyznaniu odszkodowania (art. 481 § 1 k.c.). Gdyby strona pozwana trafnie oceniła zgłoszone roszczenie, nie popadła by w opóźnienie.

Koszty procesu

Powód wygrał sprawę w przeważającej części. Przegrał sprawę w części odpowiadającej 5,7 procenta. Łącznie poniesione przez niego koszty procesu to 2,130 złotych, stąd uwzględniając wyniki procesu Sąd zasądził zwrot kosztów w kwocie 2.008,59 złotych.